

LBRIS

We know
books

Aventurile lui Tom Sawyer

Mark Twain

Prima mea bibliotecă

Aventurile lui Tom Sawyer

Romanul *Aventurile lui Tom Sawyer* (1876), opera scriitorului american Mark Twain, dezvăluie povestea prieteniei dintre doi băieți, Tom Sawyer și Huckleberry Finn. Deși locuiesc într-un sat aparent foarte liniștit din sudul Statelor Unite, cei doi prieteni trăiesc aventuri incredibile.

În 1884, Mark Twain i-a dedicat un roman prietenului său, Tom Sawyer, intitulat *Aventurile lui Huckleberry Finn*. Aceste două cărți sunt cele mai cunoscute lucrări ale sale.

Tom era un băiat inteligent și plin de viață. Locuia împreună cu mătușa Polly, care îl luase la ea după ce rămăsese orfan și care îl iubea mult, chiar dacă băiatul îi făcea mereu probleme: chiulea de la școală ca să meargă să se bălăcească, fura marmeladă din cămară, se strecura noaptea pe fereastră și, colac peste pupăză, se mai împrietenise și cu Huckleberry Finn, fiul bețivului din sat.

– Niciodată nu am văzut un drăcușor atât de neastâmpărat ca nepotul meu! obișnuia să spună mătușa Polly. Cu toate astea, mă face să râd și îl iert mereu...

Într-o zi, pe când ieșea la plimbare, Tom a zărit în curtea unui prieten de-al lui o fată cu două cozi împletite, lungi și blonde, cu ochi mari, albaștri și îmbrăcată toată în alb.

„Ia stai așa! Cine e fata aceea?” s-a întrebat, uimit. Imediat, a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a atrage atenția frumoasei necunoscute.

În doar câteva secunde, s-a îndrăgostit de **Becky Thatcher**, fiica judecătorului districtual.

LIBRIS

We know
books

– Urăsc zilele de luni! a exclamat Tom, câteva zile mai târziu.

Încercase să facă pe bolnavul, ca să nu fie nevoit să meargă la ore, dar nu i-a ieșit, așa că, fără tragere de inimă, a pornit spre școală.

Pe drum, s-a întâlnit cu prietenul lui, **Huck**. Acesta nu frecventase niciodată cursurile, motiv pentru care părinții celorlalți copii nu-și lăsau odraslele să se apropie de el. „Este nepoliticos, leneș și vagabond“, le spuneau. Copiii, pe de altă parte, îl invidiau. Întotdeauna făcea numai ce voia! Putea să se bălăcească sau să pescuiască toată ziua, să stea noaptea treaz, să doarmă în butoaie abandonate pe stradă, să umble brambura desculț, să nu facă duș cu zilele, ba chiar să fumeze pipă.

– Bună, Tom! Uite ce-am aici: o pisică moartă!